

निघङ्गयि पु० नि+सन्ज-भावे गथिन् कृत्स्नम् । समातिङ्गे
उज्ज्वद० ।

निघङ्गधि पु० निघङ्गः खड्गः धीयतेऽस्मिन् धा-आधारे कि
१खड्गपिधाने कोशे (खाप) “आहुरस्य निघङ्गधिः”
यजु० १६।१० “निघङ्गः खड्गः स धीयतेऽस्मिन्निति
निघङ्गधिः कोशः” वेददी० ।

निघङ्गिन् लि० निघङ्गोऽस्यस्य इति । धनुर्द्धरे अमरः ।
नि+सन्ज-घञुन् । २तृतीये शब्दार्थचि० ४खड्गधा-
रिणि च “नमो नमो निघङ्गिणे ककुभाय कोनाना पतये”
यजु० १६।२० “निघङ्गिणे खड्गधारिणे” वेददी० ।
“निघङ्गस्त्री धनुर्द्धरः” इत्यमरे पाठात् निघङ्गीन इति
शब्दक० उक्तिः प्रामादिको अस्मात्पुत्रश्च चिन्त्यम् । ५नि-
तान्तघञुक्ते च “स्यासौ निघङ्गिण्यनघि षण्णं पुरः”
माघः “निघङ्गिणि सक्ते अनघि” मणि० ६तृती-
रवति च “रथो निघङ्गी कवची धनुश्मान्” रघुः ।
७धृतराष्ट्रपुत्रभेदे पु० “कवची निघङ्गी दण्डो दण्डधरो
धनुर्धरः” भा०शा० ६७अ० तत्पुत्रोक्तौ ।

निघस्य लि० नि+सद-कर्तरि क्त० । उपविष्टे “सुनिघस्या
सिताजे” सरस्वतीध्यानम् । “निघस्या पङ्कजे पुष्पा नमो
देव्यै त्रिया इति” ति०त० । स्त्राये-क । तत्ताजे लि०
संज्ञायां कन् । सुनिघस्यके शाकभेदे शब्दरत्ना० ।

निघत्सु लि० नि+सद-वा०ङ् । निघस्ये “निघत्सुं स
यः सरोरुपम्” ऋ०१० १६।२२

निघद् स्त्री निघीदन्त्यस्याम् नि+सद-आधारे षञ् । १यद्यदी-
द्यावाम् “वा वै दीक्षा सा निघत् तत्सत् तदयमं तस्य
प्रायणम्” गत०ब्रा० ४६७२ निघीदति वेद्यात्वेन देवता
अत आधारे क्तिप् । २वेदवाक्यविशेषे “वं वाक्नेषतुवाक्नेषु
निघत्सुपनिघत्सु च । नृचन्ति सत्यकर्माणम्” भा० शा०
७७अ० । “वाक्नेषु मन्त्रेषु सामान्यतः कर्मप्रकाशकेषु
अतुवाक्नेषु मन्त्रार्थविवरणभूतेषु ब्राह्मणवाक्येषु निघत्सु
कर्माङ्गावबद्धदेवताविवृष्टानवाक्येषु उपनिघत्सु केवलात्म-
प्रापकेषु नृचन्ति ध्यायन्ति” गीतक० । वस्म० भावे
क्तिप् । ३उपसदने स्त्री “अभिस्तरा निघदा गा अघ-
खवः” ऋ० २२।१ “निघदा उपसदनेन” भा० नि+
सद-कर्तरि क्तिप् । ४उपवेष्टरि निघदरशब्दे दृश्यम् ।

निघदन न० निघीदन्त्य आधारे ल्युट् । १नृहे शब्दार्थचि० ।
२उपवेशनस्थाने च “निक्रमणं निघदनम्” यजु० २५।१८
“निघदनमुपवेशनस्थानम्” वेददी० । भावे ल्युट् । ३स्थितौ

“अश्वत्ये वो निघदनम् प्रचे वो वसतिस्त्रिता” यजु० १२।
७६ “निघदनं स्थानम्” वेददी० । निघीदति याप-
कमल ल्युट् । ४निघादे पु० “निघादः कक्षाक्षिपदनो
भवति निघस्यसत्त पापकमिति” निरु० १८

निघद्या स्त्री निघीदन्त्यस्याम् जनाः नि+सद-आधारे क्यप् ।
१पण्यविक्रयशास्त्रायां (हाटकाया) २हृष्टे अमरः
३कुद्रखड्गयाश्च शब्दार्थचि० “केचित् शुभीमेत्य संयन्ति-
षद्याम् क्रीणन्ति आ प्राणमूल्यैर्यथांसि” माघः ।

निघद्वर पु० नि+सद-क्तिप् निघद् आद्यनं तां दृष्ट्वाति
दृ-अच् वरः आवरकः इत० । जम्बावे १कर्दमे अमरः ।
नि-सद आधारे वा० ष्वरच् । विस्वात् स्त्री । २नि-
शावां स्त्री मेदि० । अभयल हि गतेर्निघस्यत्वात्
तयात्पम् । इत० । ३निघदासुपनेष्टृणां वरे ऋठे हृष्टभेदे
“निघद्वरं दृष्टमं नय्यापवम्” यजु० २८।४ “निघीदन्ति
निघद् उपवेष्टारकोषां वरम् ऋठम् ऋष्टमम्” वेददी० ।

निघध पु० पर्येतभेदे स च सि०यि० उक्तो यथा

“ब्रह्मादेशाक्षिमगिरिखट्मन्मैत्रुटोऽय तस्मात् तस्मा-
न्मान्यो निघध इति ते सिन्धुपर्यन्तं दैर्घ्याः” । एवं सिन्धा-
दुदगपि पुरात् शङ्खशङ्खकुलीना वर्षाण्येषां सगुरिह
बुधा अन्तरे श्रोत्रदेशान् । भारतवर्षमिदं स्रुदगन्तात्
किन्नरवर्षमतो हरिवर्षम्” ब्रू० “यतो ब्रह्मावा उत्त-
रतो हिमवान् नाम गिरिः पूर्वं सिन्धुपर्यन्तदैर्घ्यो-
ऽस्ति । तस्योत्तरे हेमकुटः, सोऽपि सस्रपर्यन्तदैर्घ्यः ।
तथा तदुत्तरे निघधः” । तेषामन्तरे श्रोत्रदेशा वर्ष-
संज्ञाः, तत्तादौ भारतवर्षम् । तदुत्तरे किन्नरवर्षम् ।
ततो हरिवर्षमिति” प्रमिता० । स च किंपुरुषवर्षस्य
शीमापर्वतः यथाह भाग० ५।१६। १०श्लो० । “एवं दक्षि-
णेनेकादशतं निघधो हेमकुटो हिमालय इति प्राणायता
वधा नीलादयः । अयुतयोजनोत्पेक्षा हरिवर्षमिम्-
पुरुषभारतानां यथायंम्यम्” । सूर्यवंश्ये रामात्मजकुशस्य
पौत्रे २नृपभेदे “अतिथिस्त कुशाञ्जये निघधस्य च-
त्तजः” हरिवं १५अ० । “स (अतिथिः) नैषधस्यार्थपतेः
सुतायाम् अत्यादयामास निघिद्वगत्तुः । अनून्धारं
निघपासनेन्द्रात् पुत्रं यमाकुर्निघपास्यमेव” रघुः । चन्द्र-
वंश्ये १जनमेजयान्तरात्ताम्रजभेदे “जनमेजय तनयाः
सुविस्मता महावहाः । धृतराष्ट्रः प्रथमजः पाण्डुर्मा-
ह्वीक एव च । निघधस्य महातेजास्तथा जाम्बूनदो
वही” भा०शा० २४अ० । ४देशभेदे पु० व०० । “यथा